

Біографічне

Степан Олійник

Мені в житті завжди везло
Стрічати радісне повсюди:
Подамсь на шахту чи в село —
Кругом веселі й добрі люди!

Щасливий тим, що з ними йду,
Дніпром милуюся і ланом
І що в Олійників роду
Став першим грамотним Степаном;

Що зріс між добрих земляків,
Яких ще в юності сподобав;
Щасливий тим, що мав батьків —
Простих і чесних хліборобів.

У серці сили повнота,
В руках ще більше маю сили.
Щасливий тим, що всі літа
Робив я те, що всі робили:

Саджав дерева, лан орав,
Складав снопи злотисті в копи,
Водив по морю пароплав
І в пору битви рив окопи.

В путі десятки підошов
Зітер, настирливий з натури.
Щасливий тим, що пішки йшов
У світлий храм літератури.

Нехай той шлях, що довгим був,
Здолав не з першого я туру, —
Щасливий тим, що знав і чув
Остапа Вишню і Сосюру.

Вітчизна все мені дала,
І їй за це — спасибі щире!

В ім'я добра, супроти зла
Я в руки взяв перо сатири.

Щодня встаю робить своє,
Щоб мацапур, хапуг не стало,
Але, на жаль, вони ще є,
І значить — зроблено ще мало!

В житейськім нашому саду
Ще справ багато, друж-брате.
Отож на пенсію не йду,
Щоб в доміно у парку грати.

Очистить лан од ковили
Щодня у мене на прикметі.
Нема коли, нема коли
Сидіть сатирикам в буфеті.

Куди не глянь — роботи тьма,
Не виглядають нам "вихідного":
Їх у письменників нема
Не те що двох, а ні одного!